

Расправа између професора атеисте и студента муслимана

[Српски – Serbian – صربي]

Превод:

Амир Узуновић

Обрада и ревизија: Фејзо Радончић

Ревизија: Љубица Јовановић

2014 - 1435

IslamHouse.com

﴿حوار بين طالب مسلم وبروفيسور ملحد﴾

«باللغة الصربية»

ترجمة:

عامر أذنوفيتش

مراجعة:

فيزو رادونشيش

مراجعة:

ليوبيتسا يوفانوفيتس

2014 - 1435

IslamHouse.com

Расправа између професора атеисте и студента муслимана

Следећи текст је превод књиге „Ко је мајмун?“ која потврђује тачност исламског веровања о пореклу човека (људског створења). Та је књижица од велике важности, а потребна је свима који желе да схвате идеју људског живота у Исламу. Такође је упућена свим студентима и студентима.

Следећа сцена се догодила на једном образовном институту:

„Допустите да вам објасним питање науке и Бога.“
Застао је на тренутак атеиста, професор Филозофије у разреду, затим је замолио једног од његових нових ученика да устане: „Ти си муслиман, зар не сине?“

„Да, професоре.“

„Дакле, верујеш у Бога?“

„Апсолутно професоре!“

„Је ли је Бог добар?“

„Сигурно је да је Бог добар!“

„Да ли је Бог Свемогући? Да ли Бог може све да уради?“

„Да.“

Професор се кришом, лукаво насмејао, и замислио на тренутак.

„Ево једно питање за тебе: Рецимо да постоји неко болестан овде, а ти можеш да га излечиш. Ти можеш то да урадиш. Да ли би му помогао? Да ли би покушао?“

„Да професоре, бих.“

„Дакле, ти си добар.“

„Не бих рекао то.“

„Зашто не би рекао то? Помогло би болесној и слабој особи кад би могао. Уствари, то би већина нас, када би могли. Бог не би.“

(Нема одговора.)

„Бог то не би урадио, зар не? Мој брат је био муслиман, и умро је од рака, али и поред тога молио се Богу да га излечи. Како то да је Бог добар? Можеш ли одговорити на то?“

(Нема одговора.)

Стари професор је суосећајан. „Не... не можеш... можеш ли?“

Професор је узео гутљај воде из чаше са његовог стола, да новом студенту да мало времена. У филозофији, мораш ићи мирно и полако са новима. „Почнимо поново, младићу. Је ли Бог добар?“

„Да.“

„Да ли је шејтан (сотона) добар?“

„Не.“

„Откуд долази шејтан?“

Студент оклева. „Од... Бога...“

„Тако је, Бог је створио¹ шејтана (ђавола).“

Професор је провлачио своје прсте кроз своју косу, и окренуо се према насмејаној публици и казао:

„Мислим да ћемо се добро забавити у овом семестру, даме и господо.“ Затим се окренуо према муслиману.

„Реци ми, младићу, постоји ли зло на овом свету?“

„Да, професоре.“

„Зло је посвуда, зар не?! Је ли Бог створио све?“

„Да.“

„Ко је створио зло?“

(Нема одговора.)

„Постоји ли болести на овом свету? Неморал?

Мржња? Одвратност? Све застрашујуће и одвратне ствари? Да ли постоје на овом свету?“

Студент, мучећи се одговара „Да.“

„Ко их је створио?“

---

¹ Напомињемо да сотона није постао сотона све док се није супротставио Аллаху, уздигао и постао непријатељ човеку; он није створен као сотона, као зла особа. И рећи ће на Судњем дану: "**...ја нисам никакве власти над вама имао, само сам вас позивао и ви сте ми се одазивали;**..." Куран, поглавље Ибрахим

(Нема одговора.)

Професор изненада поче да виче на студента. „Ко их је створио? Реци ми молим те.“

Професор се приближавао да смрви лице муслимана и казао је катастрофалним, тужним гласом: „Бог је створио сво зло, зар не сине?“

(Нема одговора.)

Студент је покушавао да задржи професорову стабилност, искусно је зурио, али није успео. Изненада, професор је прекинуо, да обилази учионицу, као стари, самопоуздани леопард. Разред је био фасциниран. „Реци ми...“, наставио је он, „како је Бог добар када је створио сво зло кроз сва времена?“ Професор је померао своје руке полако, као да скупља сву подмуклост и обмане света. „Сва мржња, насиље и бол... сво мучење... све неоправдане смрти, све одвратности и све патње створене су од овог доброг Бога и распрострањене су широм света, зар не младићу?“

(Нема одговора.)

„Зар их не видиш на свим местима? Ха?“

Професор је застао. „Зар не?“

Професор се нагнуо према студенту и шапнуо му: „Је ли Бог добар?“

(Нема одговора.)

„Верујеш ли у Бога, сине?“

Студентски глас га је издавао, и промумљао је сломљеног гласа: „Да, професоре, верујем.“

Стари професор је замахну тужно главом. „Наука каже да имаш пет чула којима идентификујеш и запажаш свет око себе. Јеси ли икад видео Бога?“

„Не професоре, нисам Га никада видео.“

„Реци нам, јеси ли икада чуо Бога?“

„Не професоре, нисам Га чуо.“

„Јеси ли икад додирнуо свог Бога... јеси ли Га икада окусио... јеси ли Га икад помиришао? Уствари, имаш ли икакво чулно запажање твога Бога?“

(Нема одговора.)

„Одговори ми, молим те.“

„Не професоре, бојим се да немам.“

„Бојиш се... да немаш?“

„Да, професоре.“

„Ипак, још увек верујеш у Њега?“

„Да...“

„То мора да је иман (вера).“ Професор се мудро насмејао овом завршетку.

„Према емпиријском, доказном протоколу, наука каже да твој Бог не постоји. Шта кажеш на то, младићу? Где је твој Бог сада?“

(Студент не одговара.)

„Седи молим те!“

Муслиман је сео, збуњен, исцрпљен очигледним поразом. Како год, Божија помоћ је близу, и предстоји победа.

Други муслиман, са религиозном капом и брадом, лако је било закључити да је муслиман из његове одеће, подигао је руку.

„Професоре, могу ли ја да се обратим разреду?“

Професор се окренуо и насмејао.

„О! Још један муслиман у авангарди!

Фундаменталист, видим! Хајде, хајде, младићу!

Реци коју паметну реч скупини.“

Муслиман је игнорисао сарказам у професоровом тону. Погледао је око учионице, и сачекао је да задобије пажњу студената, а окрену се професору.

„Професоре, споменули сте неколико важних тачака.

Уз вашу дозволу, желио бих да их поновим, једну по једну. Ову тему треба решавати логички и научно, а не емоционално. Прва тачка је ваша основна тврдња да Бог не постоји. Стога, универзум почиње са „Биг Банг-масовна експлозија“ теоријом, и кроз процес еволуције, човек коначно долази до постојања. Није ли то ваше веровање, професоре?“

“Сине, о томе се не треба пуно причати. Постоји довољно научних доказа за то. На шта циљаш?“

“Не журимо. Користимо логику, мозак и тачне научне аргументе. Пре него што почнем, да напоменем да користим реч "доктрина" знајући, за ваше заговорнике и кривотворене знаности, који промовишу атеизам као религију. Имамо питање за вас професоре. На овом свету имамо милионе и милионе експлозива, муниције и бомби. Јесте ли чули да се нека од ових ствари аутоматски активирала, или признајете да, поред тога што има довољно састава у контејнеру, мора да постоји и прекидач за експлозију? Два фактора морају бити присутна, прво: исправни састојци, исправне количине, у погодној околини; друго: неко да покрене експлозију, свеједно да ли маљцом, пиштољем или електричним искрама. На пример, ако неко каже да је имао бомбу у руци и да је сама експлодирала и убила особу која је седела поред њега, може ли иједан научник да прихватити тако смешну изјаву?”

“Шта покушаваш да кажеш?”

„Сигурно, онда, ако желиш да верујемо у "Биг Банг", да се масивна експлозија десила сама, без икога да "повуче обарач" или "запали шибицу" или "електричну искру", објасни нам онда како се мале експлозије не одвијају у целом свету без вањског

утицаја? Било која научна тврдња мора бити изводљива да би се прихватила.”

Професор је отвори уста, али ништа ништа није рекао.

“Такође, знамо да је научно немогуће да се материја сама створи. Узмите овај дрвени сто за пример. Он се није сам створио. Неки спољашни фактори су га морали направити. Чак се ни дрво није само створило. Дошло је од семена које је посијано и узгајано. И само семе је дошло однекуд и није се само створило. Можете ли нам објаснити како је настала изворна материја – материја за коју проповедници псеудо-знаности тврде да је мистериозна тајна Биг банг-а који је произвео прву живу материју? Такође, зашто ваши проповедници нису у могућности да произведу тај феномен (материју) у лабораторији? Професоре, морате знати да било који научни аргумент мора бити изводљив да би био научно прихватљив.“

„Сине, наивна је ствар да ми можемо учинити тако нешто. Енергија која је ослобођена Биг Бангом је толика да јој ми немамо приступа. Иначе би и ми произвели исту појаву.“

„Професоре, нисте нам рекли ко је осигурао главне састојке, и не можете нам рећи ко је био тај ко је притиснуо дугме или повукао обарач или запалио

шибицу за Биг Банг да би се десио? Одакле је дошла та огромна енергија о којој причате? Дајте, дајте професоре. Будимо научно-реални о овоме. Да професоре, потребно је много вере у доктринарним учењима проповедника псеудо-знаности да верујемо у Биг Банг. Да ли очекујете да одбацимо праве научне принципе и слепо поверујемо у све ове хокус-покусе?“

(Нема одговора.)

„Ако немате ништа против професоре, наставићу причу о еволуцији, коју су донели проповедници псеудо-знаности. Свесни сте да још нису пронађени фосили који директно повезују са настанком човека од мајмуна и да постоји стална потрага за такозваном "кариком која недостаје"?

„Да, али постоје други докази...“

„Извините што прекидам професоре. Признајете да не постоји директна веза. Такође морате признати да не постоје фосили који прецизно показују међуфазе у преласку из мајмуна у човека. И сигуран сам да сте свесни "Пилтдовн-кривотворења?“

„Пилтдовн...? Пилтдовн...?“

„Допустите ми да вам освежим памћење професоре. Неки фосили су откривени на месту званом Пилтдовн у Енглеској. Ови фосилни остаци су

показали све особине које су проповедници псеудо-знаности тражили као "карику која недостаје" у ланцу еволуције. Цео свет је поведен да верује у то, и чак су и скептици били убеђени док није пронађено, неких 40-ак година касније, да је неко од научних проповедника кривотворио фосиле да изгледају као да су "карика која недостаје". То је била велика лаж, масивни фалсификат који су ваши проповедници кривотворили да би покушали да убеду свет да је Атеизам исправна религија и да је човек настао од мајмуна. Ако желите још појашњења о овој теми, можете прочитати дела професора Тобиас из Јужне Африке о детаљима кривотворења.“

Професорово лице је пожутело. И даље ништа не одговара.

„Говорећи о кривотворинама, да ли знате професоре шта је плагијат? Можете ли објаснити разреду шта је плагијат?“

„Плагијат је да узмете нечије дело и да га представите као своје.“

„Тачно. Хвала професоре. Ако бисте се мало намучили за искрено и истинито истраживање, наћи ћете да су западни народи украли сва истинита и научна дела муслимана, развили их и представили их као своја истраживања, што је довело до модерног

научног напретка. Не морате мени веровати за ово, само пишите "Центру за студије о науци", Ал-Хумера, Муззаммил Манзил, Додхпур, Алигарх, Индија, и они ће вам радо послати сву литературу која доказује ову тачку."

Тада је, цео разред у потпуности пратио речи студента муслимана и брзо је записивао адресе.

„Да се поново вратимо на теорију еволуције коју су проповедници псеудо-знаности раширили целим светом. Основа свих њихових теорија је концепт "природне селекције". То значи да се врсте прилагођавају променама околине тако што се мењају морфолошким и психолошким, променама које их преносе у будуће генерације и омогућавајући им да преживе, док врсте које се нису прилагодили изумиру. Класичан пример за то су диносаурси који се нису могли натицати са мањим, више окретнијим животињама, које су се чудом развиле, тако су веће и спорије животиње изумрле док су мање преживеле. Такође, током еволуције, оно што више није било од користи нестајало је, као што је реп и канџе, били су замењени са безрепим врстама са рукама које су могле држати, и као коначан резултат постале човек. Ви се слажете са овом теоријом, зар не професоре?“ Јадан професор је био несигуран да ли да климне

главом или не, као што је неизвјесно из којег угла долази следећа паљба.

„Дајте професоре! Ово је темељ еволуције којом сте ви проповедници испирали мозгове неопрезним масама. Дајте да изазовемо ове проповеднике псеудознаности правом науком! Професоре, да ли је икада неки научник произвео неке нове врсте живота у својој лабораторији контролишући и мењајући околину? Сетите се, наука може прихватити материјалне теорије само ако су изводљиве.“

Нема одговора.

„Наравно да не, иако је сигурно довољно покушаја направљено. Направимо корак даље: Ми знамо да јевреји обрезају своје мушке потомке врло брзо након рођења. Такође знамо да су они практиковали обрезавање, непрекидно, од времена посланика Аврама. Као резултат тога, одређени облици болести су промењени. Било које мушко дете, са наслеђеном хемофилијом², може умрети од њега, а да се те болести не пренесу на следеће генерације. Да ли се слажете професоре?“

Професор је жељно клима главом, мислећи да је то тачка у његову корист.

---

² Немогућност згрушавања крви, што проузрокује непрестано крварење. (оп. рев.)

„Дакле, реците нам професоре, након хиљаде година обрезавања све мушке деце, зашто се јеврејска деца не рађају без препуцијума? Чак иако цела кожица-препорцијум не недостаје, према теорији природне селекције ваших проповедника, требало би да постоје неки знаци да се препуцијум смањује! Зар се не слажете, професоре?“

Јадан професор само је тупо зурио напред, не знајући шта га снашло.

„Професоре, имате ли ви деце?“

Донекле олакшано због мењања теме, професор је покушао да сакупи мало своје претходне смелости.

„Да, имам. Имам два сина и кћерку.“

Професор је чак успео и да се насмеје кад је споменуо своју децу.

„Јесте ли их дојили кад су били бебе?“

Помало запањен овим, очито глупим питањем, професору се замагли.

„Како глупо питање! Наравно да нисам! Моја жена их је дојила.“

„Професоре, да ли су атеистички проповедници икада открили мушкарце који доје децу?“

„Поново глупо питање. Само жене доје бебе.“

„Професоре сигуран сам, и без тога да вам скидам одећу, да имате две брадавице као сви остали

мушкарци. Зашто нису нестале кад немате користи од њих? Према теорији природне селекције, такве бескорисне ствари као што су брадавице код мушкараца, требале су нестати код свих мушкараца пре хиљаде, ако не и милионе година.“

Студент, муслиман је говорио нежно, није викао, нити је уносио своје лице у професорово. „Сигуран сам да, на темељу одговарајућих научних аргумената, не на оним псеудо-зnanственим, да ћете се сложити да је теорија еволуције само велики товар смећа?“

Професорово лице је променило неколико боја, и све што је могао да уради је да беспомоћно мрмља. Муслиман се окренуо разреду студента, и обрати им се с осмехом на уснама.

„У ствари, можемо отићи још даље и рећи ко год верује да потиче од мајмуна, мора бити мајмун!“

Требало је неколико тренутака да разред ухвати игру речи студента, и кад су схватили праснули су у смех. Када су студенти престали са смејањем, муслиман је наставио. Окрећући се професору, казао је:

„Има толико рупа у теорији еволуције да цури као сито. Како год, време истиче, морам ускоро пожурити у џамију на молитву; и нећемо се бавити свим митовима сада, вратимо се на тему моралности коју

сте ви споменули. Али пре тога, осврнимо се на тачку коју сте споменули о вашем брату који је умро од рака. Ако сте љути што је умро онда сте апсолутно будалести. Сва људска бића, као и сва жива материја ће сигурно умрети; то је чињеница у коју сви људи верују, без обзира да ли верују у Бога или не, и нико се заправо не може противити процесу умирања. Друго, не можете бити толико наивни да се противите болести, свеједно био то рак или било која друга болест, несрећа, итд - као увод у смрт. Ваше одбијање произилази из вашег погрешног разумевања да је "доброта" ослобађање од боли, и да је проузроковање патње бити "окрутан". Ако је то тако, професоре, онда се морате сложити да су најокрутнији људи на свету медицински истраживачки научници који користе животиње за своје ужасне експерименте. Сигурно сте свесни да су хиљаде и хиљаде животиња мучене на разне начине, и милион пута паћене да се докаже или побије одређена научна и медицинска тврдња. Зар ови експериментатори нису окрутни? Јесте ли још увек са мном, професоре?"

Професор је изгледао прилично болесно. Муслиман оде преко и даде му мало воде да пије. „Професоре, упитаћу вас још једно очигледно

питање. Свесни сте испита који се дају студентима како би положили и прешли у следећи разред?“

Професор само клима главом.

„Студент мора учинити одређене жртве, чак и да живи далеко од куће да присуствује факултету или школи, мора се лишити свих кућних удобности, он је препун посла, мора се одрећи свог слободног времена и спавања како би се спремио за испите; затим се суочава са ужасно тешким питањима на испиту да би их одговорио, добро се "испржи" на усменом испиту; и поред свега тога мора да плати образовним установама да га приме на ово "мучење". Зар не сматрате да је све ово окрутно? Да ли је професор "добра" особа стављајући студента на сву ову менталну и физичку патњу?“

„Не видим твоју поенту. Наравно, институције (образовне) и професор чине услугу студенту стављајући га на процес обуке како би се квалификовао у свом пољу. И само врло "кратковидне" особе се противе томе да студент има испите, безобзира на све жртве које мора да учини.“

Муслиман тужно одмахну главом.

„Професоре, невероватно је како можете разумети тестове и испите када их ви постављате, али не можете видети исту мудрост када Бог поставља

тестове и испите Својим створењима. Узмите свог брата за пример, да је издржао тест своје болести и умро са иманом-вером, био би обилно награђен у Рају за сву патњу коју је претрпео. Толико да би желео да је претрпио хиљаду пута већу патњу да му награда буде већа, награду какву очи нису виделе нити ум замислио. Нажалост, само „кратковидне особе“ и незналице се противе искушењима која Бог поставља својим створењима, имајући у виду вечну награду за оне који успеју.“

„Рај? Ха! Јеси ли видио Рај, додирнуо га, помиришао, кушао, чуо га? Према емпиријском, испитном и доказном протоколу, наука каже да твој Рај не постоји.“

„Доћи ћемо и до те тачке, ако Бог да. Да наставимо. Реците нам, професоре, постоји ли топлота?“ Професор се мало опоравио и осећао се сигурније.

„Да, топлота постоји.“

„Да ли постоји хладноћа?“

„Да, и хладноћа постоји.“

„Не господине, не постоји!“

Професор је само равнодушно гледао.

Студент је појашњавао:

„Можете имати доста топлоте, чак више топлоте, супер-топлоту, мега-топлоту, усијање, или - на

супротног полу, мало топлоте, без топлоте, али не можемо имати нешто што се зове "хладноћа". Можемо постићи 458 степени (Фаренхајта)³ испод нуле, што није топлота, али не можемо ићи даље од тога. Не постоји нешто што се зове "хладноћа", иначе би могли ићи даље од 458 степени испод нуле. Видите господине, "хладноћа" је само реч којом описујемо одсуство топлоте. Не можемо мерити хладноћу. Топлоту можемо мерити у термодинамици јер је топлота енергија. Хладноћа није супротност топлоти него је само одсуство топлоте.“

Тишина.

Муслиман наставља. „Постоји ли мрак професоре?“
„То је глупо питање, сине. Шта је ноћ ако није мрак? На шта циљаш?“

„Дакле, кажете да постоји мрак?“

„Да...“

„Опет грешите господине. Мрак није субјекат него је одсутност субјекта. Одсутност светла. Неко може имати пригушено светло, нормално светло, сјајно светло, бљештеће светло. Ако неко нема светла непрекидно, нема ништа, и то се зове мрак, зар не?“
То је значење које ми користимо за дефинисање речи. У бити мрак не постоји. Да постоји, неко би био у

---

³ Или -273 Целзијуса. (оп. рев.)

могућности да створи мрак у позитивном смислу, и могао би учинити мрак мрачнијим и могао би да га стави у посуду. Можете ли напунити посуду мрачног мрака за мене професоре?“

„Можете ли прећи на ствар, младићу?“

„Да, професоре. Поента до које желим доћи је да је ваша филозофија непотпуна и погрешна од почетка, и према томе и ваши закључци морају бити погрешни. Ви нисте научно реални, него псеудо-научни.“

Професор као да је отрован.

„Погрешна...? Како се усуђујеш...?“

Студент, муслиман је био хладан и миран, и нежно је говорио као да се обраћао детету.

„Господине, могу ли да објаснити на шта мислим?“

Студенти у разреду жељно климају главама. Претворили су се у уши. Професор нема избора, осим да пристане. „Објасни..., објасни...“

Незаинтересовано је махао руком да би повратио контролу и одједном је постао љубазан. Разред је био миран, у очекивању.

„Ви радите на принципу двојности 'да, на пример, постоји живот и смрт, две различите материје; добар бог и лош бог. Ви гледате на Бога као на материју, супстанцу коју можемо мерити. Господине, наука чак не може објаснити шта је мисао. Користи струју и

магнетизам, а никад је није видела и још мање разумела. Гледати на смрт као на супротност живота је игнорисање чињенице да смрт не постоји као супстанца. Смрт није супротност живота, него само одсутност живота.“

Младић је држао у руци новине које је узео са стола другог студента.

„Ово су једне од дневних најодвратнијих новина у држави. Да ли постоји неморал?“

„Наравно да постоји. Гледај сад...„

„Поново грешка, господине. Видите, неморал је само одсутност морала. Да ли постоји неправда? Не, господине. Неправда је одсутност правде. Постоји ли зло?“ Муслиман је застао: „Зар зло није одсуство добра?“

Професорово лице је добило алармантну боју. Толико је био љут да је привремено занемео.

Муслиман је наставио.

„Ако постоји зло на овом свету, професоре – а сви се ми слажемо да постоји – онда Бог обавља неке ствари помоћу зла. Које су то ствари које Бог⁴ обавља?“

---

⁴ Каже Аллах Узвишени: **“...Ми вас стављамо на кушњу и у злу и у добру и Нама ћете се вратити.”** Кур’ан, поглавље Веровјесници, 35

Ислам нам говори да ће се видети хоће ли свако од нас одабрати добро или зло.“

Професор је показивао презирање.

„Као филозофски научник, сматрам да ово нема никакве везе са избором; као реалиста, апсолутно не признајем концепт о Богу нити било који други теолошки фактор као делом светског фактора, јер Бог није приметан.“

„Ја бих помислио да је недостатак Божијег моралног закона вероватно најприметнија појава.“, муслиман одговара.

„Новине зарађују милијарде долара говорећи о њој сваке седмице. Професоре, ви сте покушали да ставити кривицу зла на Бога – у којег не верујете – што је очигледна контрадикција. Како год, анализирајмо ко је у ствари одговоран за ширење зла – они који верују у Бога или они који не верују у Њега!?

Темељно веровање муслимана је да ће бити проживљени на Судњем дану и одговорати за своја дела на овом свету. За свако добро које је урадио биће награђен, и за свако зло које је починио биће одговоран. Сваки муслиман верује да је он/она одговоран за своја дела и да нико неће уместо њега/ње носити његов/њен терет на Судњем дану.

Концепт Ценнета – Раја као награде за оне који верују, и Цехеннема – Пакла као боравишта за оне који не верују (неверника) је још једно темељно веровање муслимана; као и веровање да ће чак и муслимани који греше бити кажњени за своја злодела. Професоре, то веровање је спречило милионе муслимана да ураде зло. Сви знамо да је казна застрашујућа сила за чинитеље злочина. Без овог убеђења не бисмо могли водити светске послове као: новчане казне, казне, затворске казне које су саставни део сваког цивилизованог система. Са друге стране, имамо проповеднике атеизма који не верују у ове концепте када се спомињу у односу на морална питања. За њих не постоји Судњи дан, нити одговорност, ни награда, ни казна. Порука масама (народним) је јасна: „Ако се можеш извући с тим онда си у реду. Немаш за шта да бринеш.“ С обзиром да они наводе да не постоји нешто што се зове грех – грех, у нашем контексту, значи противити се Божијем закону – сваки појединац је слободан да уради шта год пожели, и ниједно дело не може бити означено као „погрешно“. Допустите ми да се овако изразим: атеистички проповедници су споменули да Бог не постоји. Ако не постоји, онда није могао поставити никаква правила о томе шта је добро а шта лоше –

према томе не може постојати ни грех, јер је грех противљење Божијим законима. Дакле, човек је слободан да измисли своја властита правила, свој властити код "моралности". Тако се мушкарци "жене" с мушкарцима, жене се "жене" са женама; ширење сиде и других болести је у реду; нема ништа грешно у прељуби и браколомству све док се они који су умешани у то "одрасле присталице" тога; према атеистичкој логици, чак и извршење злочина не би било грех ако су стране "одрасле присталице", гледање злочина је грех на темељу моралног кода с његовог основа као религије, а професор је категорично изјавио да он "апсолутно не признаје концепт о Богу нити о било којем другом теолошком фактору као делом светског фактора"; убијање деце у утробама њихових мајки је у реду – то је остваривање "права" које жене имају; и тако даље. Имамо листу правила која су атеистички проповедници и кривотворене науке осмислили... нема јој краја. Врхунац "неморалности и несигурности", ментално, је кривљење Бога за ширење свих ових неморалних радњи. Али будимо научно реални по овом питању професоре. Узмите за пример групу људи са духовном савешћу који верују на најбољи начин, и другу групу са атеистичким веровањем. И ви

пресудите... ко шири зло? Ја, лично не желим улазити у то, али било који посматрач ће одмах приметити да група са духовном савешћу и који узимају закон Свемогућег као "код моралности" – уствари шире добро, док они који постављају своја властита правила моралности су они који уствари шире зло по целом свету.“

Муслиман је застао на тренутак, док његово запажање дође до изражаја. Очи студената засијаше, кад су уистину схватили тему... нико им до сада није појаснио ове тачке... одрасли су са тим полемикама које изазивају „масовни медији“.

Професоре импресиониран сам, али ме не изненађује ваш не-научни став према закону моралности... импресиониран сам јер човек чак и да је настао од мајмуна, његово понашање није понашање животиња... и импресиониран сам, чак и ако не верујете у мелеке (анђеле), да очекујете да понашање човека буде беспрекорно, без икакве помоћи духовног закона моралности... једино што ме не импресионира је то да такве идеје долазе од оних који верују у атеизам.“

Аутоматски, се разредом прошири олуја звиждука. „Већ смо расправљали о теорији еволуције... јесте ли је посматрали својим очима професоре?“

Професор оштро погледа у муслимана. „Професоре, пошто нико није посматрао процес еволуције практично... и нико није доказао да је тај процес текући... зар не изучавате теорију која се "не држи на ногама"? И да је њена вредност умањена пред било којим верским учењем? То је кривотворена наука- неисправна – и они који је бране су само заговорници великог незнања!“

Професорово лице је поплавело па је казао: „Како бесмислено!“

Љут и увређен је уздисао и ходао горе-доле по разреду. И напокон, пошто се сабрао и након што је повратио контролу над собом је казао:

„У име нашег филозофског расправљања... занемарићу твоју бесмисленост младићу! Зар још ниси завршио?“

„Професоре зар не признајете Божији закон о моралности, да бисте исправно поступали?“

„Ја верујем у оно што је индивидуално... то јест у науку.“

„Професоре – с поштовањем вама – у оно што ви верујете није наука, него лажна и кривотворена, па чак и нетачна наука.“

„Кривотворена наука... нетачна...“, професор као да је хтео да га снажно удари, а разред је био узнемирен.

Муслиман је био миран и сталожен. На лицу му је био благ осмех. Када се смирило узбуђење, наставио је са говором:

„Гледајте професоре, права наука је откривање закона и створања које је распространио Створитељ универзума по систему стварања, почевши од мега до микро... од нечега што се може мерити до нечега што се не може мерити. А кривотворена наука је атеизам који покушава да се супротстави овој идеји користећи варање, преваре, манипулацију и нетачне чињенице... и тако даље. Кривотворена наука потврђује да је невероватна непозната сила – њихов бог кога су измислили-покренула масивну експлозију Биг Банг којом је започета еволуција – што се у потпуности разликује са стварношћу. Заговорници атеизма покушавају да оправдају ову неразумљиву ствар, и ове неистине морају бити праћене искривљењем, варањем, нетачним чињеницама и манипулацијом... и све то због пораза светле истине коју може схватити чак и човек који има и најмање логике... а то је да не постоји бог осим Јединог Бога (Аллаха) који је створио цели Универзум и Који је развио систем за вођење овог универзума који прецизно функционише од незапамћеног времена.“

„Да се вратимо на тачку коју сте малопре споменули, рекао сам да ћу се вратити на њу. Даћу вам пример који могу сви да разумеју: Има ли неко у разреду да је видео зрак или молекуле кисеоника или атом или професоров мозак?“

Учионица је одјекнула осмехом.

„Је ли неко чуо професоров мозак, или га помиришао, или пробао?“

Нико ништа није одговарао. Муслиман је тужно окретао главом и казао је: „Изгледа да нико није, овде нико нема перцепције било које врсте о професоровом мозгу. Онда, на основу закона које је сам професор изнео, и на основу закона емпиријскога протокола за кривотворену професорову науку, професор нема мозга.“

Професор се срушио на столицу и разред је поново зазвиждао. Муслиман је иступио и пружио мало воде професору. Након неког времена, професор се освестио, запањено је погледао у студента и рече: „Твоје увреде не доказују постојање Бога!“

Муслиман му одговори:

„Професоре... доиста сам изненађен... мислио сам да ћете признати свој пораз, али изгледа да сте чврстог, раздражљивог мишљења.“

Муслиман се мало одмори, погледа по разреду, затим се поново обрати професору: „Професоре, имате ли ви родитеље? Имате ли оца и мајку?“

„Поново једно од твојих глупих питања! Јасно је да сви имамо родбину.“ „Будите стрпљиви господине. Јесте ли сигурни да је ваш отац ваш отац и да је ваша мајка ваша мајка?“ Професор је помодрео. „Како бесмислено! НАРАВНО, МОЈ ОТАЦ ЈЕ МОЈ ОТАЦ И МОЈА МАЈКА ЈЕ МОЈА МАЈКА!“ Он је викао. Муслиман је застао. Пауза је постала дуга. Одједном је постала језива атмосфера пошто студенти седе на ивицама својих столица. Прилично добро контролисаним гласом, муслиман студент је казао: „Докажите ми!“

Атмосфера је била електрична. Професор није могао да се контролише. Лице му се променило у љубичастој нијанси.

„КАКО СЕ УСУЂУЈЕШ!“ Викао је још гласније сасвим ван себе. „ДОСТА МИ ЈЕ БИЛО ТВОЈИХ УВРЕДА...! ИЗЛАЗИ ИЗ МОГ РАЗРЕДА...! ПРИЈАВИЋУ ТЕ ДЕКАНУ...!“

Разред је био скамењен изјавом. Да ли професор има напад или мождани удар?

Муслиман, студент је био приземан и сталожен. Окренут према разреду подигао је руку охрабрујући

их да нема потребе за бригу. Затим је окренуо своје очи које су биле пуне саосећања према професору. Из његових очију као да је зрачила снага према професору. Професор пошто није могао да издржи његово упорно гледање, оборио је поглед. Његова љутња је опала. Прислонуо се за столицу и ухватио је главу рукама.

Након неколико минута муслиман веома нежно проговори.

„Драги професоре, ја не имплицирам да ваши родитељи нису ваши родитељи. Све што желим истакнути је да ни ви, ни ја, нити било ко од нас у овом разреду не може доказати јесу ли наши родитељи уствари наши родитељи или не.“
Затим је била потпуна тишина.

„Разлог је то што нисмо сведочили чину полног односа између наших родитеља када смо зачети. Нисмо били присутни да идентификујемо чија сперма је оплодила јајне ћелије у утроби наше мајке. Узимамо речи наших родитеља за то да су они наши родитељи. Сматрамо наше родитеље искреним у бити. Не доводимо у питање њихов интегритет. Исто тако, ваша деца ће морати да узму вашу реч да сте ви њихов отац и да је њихова мајка уствари њихова мајка. Зар није тако професоре?“

Професор подиже главу. Погледа у муслимана. На лицу му се могло видети као да почиње да разуме. Љутња је нестала. Јако споро је понављао, „Узимамо речи наших родитеља... Узимамо речи наших родитеља...“

„Да професоре. Постоји толико много ствари које морамо узети на реч од других. Постојање зрака, кисеоника, молекула, атома, и тако даље. Тако да, када је реч о стварима које су метафизичке, из нашег стварног научног истраживања знамо да на свету нису постајале искреније и поузданије особе од такозваних посланика. Ми муслимани смо спремни да дамо живот за чињеницу да је Мухаммед, нека је Божији мир и спас над њим, беспрекоран карактер. Никад није слагао никоме. Његов интегритет је био такав да су га чак и његови јавни непријатељи звали "Ел-Емин" (Поуздани). Ако је он рекао да Бог (Аллах) постоји – а спремни смо прихватити реч наших родитеља да су они наши родитељи – онда са свом искреношћу морамо прихватити његову реч за то, као што морамо прихватити многе друге ствари – постојање Раја и Пакла; постојање мелека (анђела); долазак Судњег дана; полагање рачуна Богу за дела на овом свету; и многе друге концепте. Поред ове

једне тачке, постоје многи показивачи постојања Бога (Аллаха).

Последња објава, звана „Часни Кур’ан“ је ту за било кога да учи. Има одређене изазове за било кога ко има било какве сумње. Ти изазови нису испуњени у четрнаест стотина година његовог постојања. Ако неко није спреман да верује у таквог Посланика, мир над њим, онда је чисто лицемерство прихватати речи научника, чије се теорије мењају; па чак и веровати у реч наших родитеља. Судаћи по броју тужби које се одвијају сваке године у нашим судницама, где родитељи поричу порекло својих потомака, и узимајући у обзир да постоји безброј беба зачетих из донаторске сперме мушкараца који су странци, и чињеници да је безброј деце усвојено у детињству од парова без деце и одгајано као њихова властита деца, статистички постоји простор за велики степен грешки у било чијој изјави да су његови/њени родитељи уствари његови/њени биолошки родитељи.“

Муслиман се окренуо разреду и закључио је: „Обавеза сваког појединца је да научи више о Исламу. Часни Кур’ан је ту за свакога да га проучи. Довољно је и литературе о Исламу. Моја дужност је да вас информишем само да је једина истина Ислам. Нема присиле у вери. Јасно је да се Прави пут

разликује од странпутице и онај који одбије лажна божанства и поверује у Аллаха (Бога) ухватио се за чврсто уже које се никад неће прекинути, а Бог све чује и све зна. Пошто сам вас обавестио, моја дужност је такође да вас позовем да се придружите муслиманском братству примајући Ислам.

„Бог је заштитник оних који верују и Он их изводи из тмина на светло, а онима који не верују – заштитници су сотоне и они их одводе са светла у тмине, они ће бити становници Пакла и у њему ће вечно остати“⁵. Ово су ајети из Часног Кур’ана – речи Узвишеног Бога које сам вам цитирао.“

Муслиман је погледао у свој сат. „Професоре и студенти, захваљујем вам што сте ми дали прилику да вам објасним ова питања. Љубазно ме извините, морам да идем у џамију на моју молитву. Нека је мир на оне који су Правим путем вођени.“

За даље читање о Исламу и колапсу Атеизма, молимо посетите ове странице:

www.islamic-invitation.com

www.islamgalaxy.com

www.islamgreen.com

www.waytoparadise.net

www.islamhouse.com

---

⁵ Кур’ан, поглавље Бакара – 2:257.